

PRINCIPALS ENFERMETATS DE LA VINYA

El cultiu de la **vinya** es desenvolupa en un medi físic i biològic, on depenent de la varietat i de les tècniques agronòmiques que utilitza el viticultor, trobem més o menys probabilitats d'aparició de malalties.

El clima, és el principal factor que condiciona l'aparició de les malalties, així doncs, en anys plujosos ens trobarem més problemes de **míldiu** (*Plasmopara vitícola*) i de **botrytis** (*Botrytis cinerea*), mentre que en anys calorosos i amb humitats relatives elevades serà quan es desenvoluparà més l'**oïdi** (*Uncinula necator*). A conseqüència d'això, s'han arribat fins i tot a modelitzar el riscos d'aparició d'alguns fongs, com és el cas del míldiu, mitjançant fórmules matemàtiques basades en condicions ambientals. El sòl, també influeix de forma significativa en l'aparició de malalties, ja que ceps amb carències o excessos de nutrients, poden augmentar la seva sensibilitat a patir algunes malalties. També s'ha de tenir molt en compte la varietat escollida, ja que per exemple les varietats Merlot i Tempranillo són més sensibles al míldiu que Syrah, al igual que el Cabernet Sauvignon és més sensible al oïdi que el Merlot (*"Pies y variedades de la vid"*, E. Espinas, 1999).

A part de tot això, una bona prevenció amb actuacions agronòmiques (una poda adequada per a assegurar zones ben ventilades dins dels ceps; evitar podes severes i en verd en zones susceptibles de patir malalties de fusta com el **llampat**,

l'**eutipiosi** o la **necrosi bacteriana**; evitar la presència de males herbes que afavoreixin la creació d'ambients humits apropiats per al desenvolupament de moltes malalties, etc) i una bona protecció química a base de tractaments fitosanitaris o protecció biològica, és la base per l'èxit de les veremes.

És molt important saber quin fong hem de tractar i en quin moment. Per això a continuació us oferim un petit resum dels principals símptomes i els moments més importants per a la protecció de la vinya:

MÍLDIU: aparició a les fulles de taques groguenques no nítides i translúcides, de forma arrodonida. És l'anomenada taca d'oli. Aquesta la trobarem generalment a les fulles més joves al principi del cicle, ja que són les més susceptibles; moltes es localitzen en les vores de les fulles que és on s'aturen les gotes d'aigua. Si el clima és propici, al cap d'uns dies apareix un pols blanc al revers de la fulla. Cap al final del cicle (tardor), les fulles adultes perden la seva resistència a l'atac del fong i podem veure taques disposades prop del nervi central. Abans de la floració també pot aparèixer atac de míldiu al peduncle de les flors, el qual agafa una curvatura en forma de S que va assecant el ramillet. Després del quallat el míldiu es manifesta com una mena de polsim grisós sobre els grans; durant el verolat, apareixen en forma de taques marrons. Els moments més propicis pel desenvolupament del fong i l'aparició dels primers focus són: pluges de 10-15mm, T^a superior a 15°C i brotacions de més de 15cm.

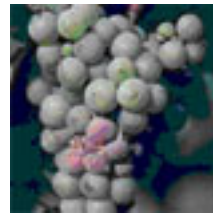

A partir d'aquí, els focus secundaris requereixen una T^a superior als 20°C i condicions d'humitat ambiental elevada provocada per aigualeres o pluges lleus, deixant aigua líquida sobre els òrgans verds durant aproximadament 2 hores (P. Porta, 2005).

OÏDI: A les fulles els primers símptomes són unes petites taques groguenques que es poden arribar a confondre amb el mildiu: a diferència d'aquest, l'oïdi provoca taques més petites i no formen el típic polsim al revers de la fulla. Els danys visuals més importants els trobem al raïm. Ja des de la floració l'oïdi pot assecar les flors i fer-les caure. Després del quallat es poden veure grans recoberts d'un polsim farinós que es transforma en marró. Si el fong continua desenvolupant-se, el gra para el seu creixement provocant que la pell s'assequi i prop del verolat aquest gra rebenta i pot ésser causa d'infeccions posteriors de botrytis. A les sarments l'atac és generalment al final del cicle, formant unes típiques taques verd fosc que viren a color xocolata i acaben veient-se negres (P. Porta, 2005). La temperatura és el factor més important pel desenvolupament d'aquest fong. Amb T^a superior a 5°C l'atac es pot iniciar des de la brotació. Durant la vegetació, a partir dels 15°C ja es propaga, trobant l'òptim de desenvolupament entre els 25-28°C. Atura el seu creixement amb temperatures pròximes als 35°C (Los parásitos de la vid, MAPA, 2005).

BOTRYTIS: El símptoma més visible es troba sobre el raïm, encara que aquest també es pot manifestar sobre fulles i rames. Generalment, apareix degut a atacs anteriors de mildiu, oïdi o lobesia, ja que es un fong que requereix ferida per desenvolupar-se. Les rames atacades acostumen a presentar petits nòduls negres en superfície. S'han de tenir en compte diversos factors per saber el risc que

tenen els nostres ceps de ser atacats per la botrytis: receptivitat física (compactació del raïm, grossor de la cutícula), sensibilitat varietal, ferides als grans, temperatura ambiental (a partir de 35°C no es produeix germinació d'espores) i pluges ocorregudes 15 dies abans de la maduració i que no suposen una baixada de T^a (P. Porta, 2005).

Des d'**Agro Mòdol** són moltes les solucions que els podem oferir per solucionar aquests i d'altres problemes que els puguin sortir durant el cicle del cultiu, gràcies a la gran experiència del nostre equip tècnic i també gràcies a la gran varietat de productes dels que disposa el nostre catàleg:

Per a OÏDI

COLLIS, EMERALD, KUMULUS, NIMROD, NUSTAR, ORIUS, SHAVIT, VIVANDO, TALENDO

Per a OÏDI i MILDIU

CABRIO

Per a MILDIU

CABRIO TOP, EQUATION, FORUM, MAGMA TRIPLE, MICENE TRIPLE, TRIMILZAN

Per a OÏDI i BOTRYTIS

CANTUS

Per a BOTRYTIS

CANTUS, ROVRAL, SCALA

La CANNE VALE

Disposem d'UNA EINA INTERESSANT per a fer un aclareig primerenc en presseguers, nectarines i altres fruiters de pinyol.

Facilita les operacions d'aclareig en flor o fruit petit de les varietats de fruita de pinyol que precisen intervencions primerenques i ràpides, amb una important economia de temps i de mà d'obra.